

120101 Nyårsdagen 2011 Evelina Johansson

I Jesu namn

Omskärelsen hör samman med namnet. En judisk pojke fick sitt namn i samband med omskärelsen på den åttonde levnadsdagen. Det gäller också för Jesus. Han får ett namn, ett av de allra vanligaste judiska namnen, för att visa att han verkligen blivit en vanlig människa, lik oss, lik andra barn som föds och får namn. Men samtidigt ett namn som bebådats av änglar, som beslutats av Gud Fadern, inte av några mänskliga föräldrar, för att visa att pojken också är ett alldeles ovanligt barn, Guds sanne och enfödde son. Och namnet betyder Frälsare – så har Gud valt att hans son skall heta, nu när han kommer till jorden. Här gäller inte du är vad du äter, men väl: du är vad du heter, i Jesu fall frälsare.

Vår gammaltestamentliga text understryker vikten av namnet. Herren förklarar hur Aron och hans söner – prästerna – skall välsigna folket: Genom att uttala Herrens namn över folket – då skall Herren välsigna dem. Det är alltså ingen slump att välsignelsen upprepar ”Herren” så många gånger (som om den bestod av många små meningar), fast det annars i Hebreiska är mycket vanligare att binda ihop långa verbkedjor och sällan upprepa subjektet.

Också om Jesus, barnet med frälsarnamnet, säger änglarna vid hans födelse att han är ”Herren”. Jesus är inte bara ett sändebud som kommit för att berätta för oss vem Gud Fadern är – han är själv Gud, han bär samma namn som Fadern – Herren – och han visar vem Gud är.

Omskärelsen var tecknet på Guds förbund med Israels folk. En ny länk, en ny, namngiven människa, fogas in i folkets kedja, i förbundet och har därmed del i de ömsesidiga löften som förbundet innebär. Gud lovar att vara folkets Gud och att ge allt vad han har av välsignelser och evigt liv. Folket lovar att vara Guds folk och hur det går till beskrivs i Mose lag med dess bud och föreskrifter. Att föras in i förbundet är att föras in under lagen. Lagen är förbundsvillkoren, de finstilla punkterna som bör läsas igenom innan kontraktet undertecknas.

Det gäller också för Jesus. Man kan fråga sig varför det behövs. Varför behöver Jesus omskäras? Han som själv är Gud – som bär namnet Herren precis som Fadern - behöver väl inget förbund med Fadern? Varför ska han blöda för något han redan har?

Som allt Jesus gör är det förstås inte för hans skull utanför vår.

Jesus kommer till jorden för att frälsa de människor som inte hållit lagen, som gått miste om det eviga livet för att man inte hållit sig till förbundsvillkoren. Och det är vi allihop, för ingen av oss har någonsin lyckats hålla lagen. För att kunna göra det måste Jesus själv ställas under lagen – det går inte att fuska. Jesu blod utgjuts, redan här, när han är åtta dagars bebis, för att han skall bli en av oss – ställd under lagens villkor, underkastad det Gud kräver av människan. Han som är Guds Son tar på sig en tjänares villkor, sluter en tjänares avtal med sin Fader. Han utgjuter sitt blod för att bli gjord till en del av vår förbundspart. Det är frälsningens första etapp – omskärelsen som inledning.

Omskärelsen är också förebådande. Med denna lilla blodsutgjutelse förebådas den större blodsutgjutelsen på korset. Där bär Jesus, en enda som hållit hela lagen, den ende som inte förrätt förbundet, och bortsett från något av de finstilla villkoren, straffet för våra, sina mänskliga bröders och systrars, kontraktbrott, så

att kontraktet, förbundet, som är brutet genom oss, ändå å våra vägnar, förblir obrutet i honom. han som är en god tjänare, tar på sig de trolösa tjänarnas villkor, för att tjänarna skall kunna bli Guds barn.

Omskärelsen är inte i allmänt bruk i det kristna folket. För att Gud bestämt sig för att upphäva det budet? För att det gamla förbundet gått om intet?

Nej, Guds förbund kan inte förgå, inte heller minsta prick i lagen, det har Jesus sagt. Men Jesus har instiftat ett nytt förbund, det förbund som vi träder in i genom dopet. Dopet är inte bara ett tecken på förbundet, som omskärelsen var, dopet är vägen in i förbundet: därför döper vi alla, medan omskärelsen bara gavs till pojkar – eftersom den var ett tecken på Guds förbund med hela folket, medan dopet är Guds förbund med varje del av sitt folk. I dopet sätts vi ihop med Jesus, vi blir Kristi kropp, och därför behöver vi inte någon egen omskärelse, vi tillhör Kristi kropp och Kristi kropp är redan omskuren. Vi tillåts nå det gamla förbundet och dess välsignelser sekundärt genom det nya förbundet i Kristus. Kristi omskärelse är ställföreträdande, precis som hans lidande och död.

Vid omskärelsen, när han utgjuter sitt blod för att möjliggöra vår frälsning, får han sitt namn: Jesus, Frälsaren. När han utgjuter sitt blod på korset är det som vår Frälsare. Namnet, frälsningen och blodet hör ihop.

Så är det också med vårt liv som en del av hans omskurna kropp, sedan vi blivit delar av den genom dopet: det måste präglas av tro på och åkallan av hans namn och av hans utgjutna blod som han skänker oss tillsammans med sin utgivna kropp, gång på gång från altaret. Mottagandet av kroppen och blodet och bekännelsen – berättande för världen – att Jesus är Herre, har Herrens namn, hålls frälsningslöftet, doplöftet, levande. Det som Jesus omskars för att kunna vinna åt oss. Det som hans namn lovar att han ger oss. Salig den som får träda in i hans omskurna kropp, salig den som får äta hans kropp, salig den som får åkalla hans namn. Ty var och en som åkallar Herrens namn skall blir räddad.

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande, såsom det var av begynnelsen, nu är och skall vara från evighet till evighet. Amen.